

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey

ASCENSION

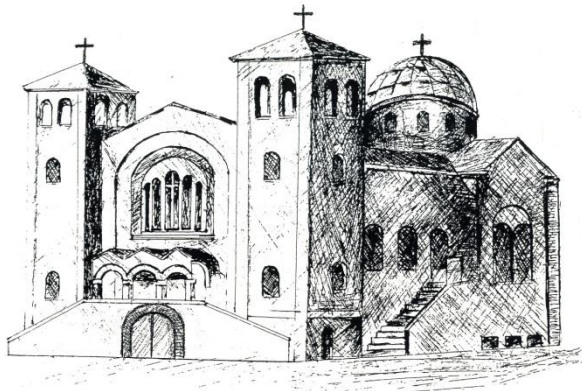
Greek Orthodox Church

FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, May 12, 2019

Sunday of Myrrh-Bearing women

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερά Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Κυριακή, 12 Μαΐου, 2019

Των Μυροφόρων - 9π.μ. – 12μ.μ. Όρθρος Θεία Λειτουργία
Ημέρα της Μάνας
Πρόγραμμα του Κατηχητικού Σχολείου για τη γιορτή της Μάνας
Ο καφές σερβίρεται από τη Goya

Δευτέρα, 13 Μαΐου, 2019

10:00 π.μ. - 3:00 μ.μ. Κληρικολαϊκή Μητροπόλεως
6:30 - Επίσημο Δείπνο της Μητροπόλεως στο "The Venetian"

Τρίτη, 14 Μαΐου, 2019

Θεράπων Ιερομάρτυς, Ισίδωρος Μάρτυς
8:00 π.μ. - 9:30 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Τετάρτη, 15 Μαΐου, 2019

Παχωμίου Μεγάλου, Αχίλλιος Αρχ. Λάρισα
9:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία
4:30 μ.μ. - 6:15 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο

Πέμπτη, 16 Μαΐου, 2019

7:30 μ.μ. Συνεδρίαση Φεστιβάλ με όλες τις Οργανώσεις

Παρασκευή, 17 Μαΐου, 2019

4:30 μ.μ. - 6:30 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο

Κυριακή, 19 Μαΐου, 2019

Του Παραλύτου

9π.μ. – 12μ.μ. Όρθρος Θεία Λειτουργία
Αποφοίτηση του Κατηχητικού Σχολείου
Ο καφές σερβίρεται από το ΠΤΟ

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS

Sunday, May 12, 2019

Myrr-Bearing women - 9a.m.-12 noon Orthros, D.Liturgy
Mother's Day
Catechism Mother's Day Program
Coffee is served by the Goya

Monday, May 13, 2019

10:00 a.m. - 3:00 p.m. Greek Orthodox Metropolis Clergy Laity
6:30 p.m. Metropolis Banquet at "The Venetian"

Tuesday, May 14, 2019

Hieromartyr Therapon, Isidore the Martyr of Chios
8:00 a.m. - 9:30 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Wednesday, May 15, 2019

Pachomios the Great Martyr, Achillios, Bishop of Larissa
9:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy
4:30 p.m. - 6:15 p.m. Greek School

Thursday, May 16, 2019

7:30 p.m. Festival Meeting with All Organizations

Friday, May 17, 2019

4:30 p.m. - 6:30 p.m. Greek School

Sunday, May 19, 2019

Sunday of the Paralytic
9:00 a.m. -12 noon Orthros, Divine Liturgy
Catechism School Graduation
Coffee is served by the PTO

Πράξεις Ἀποστόλων 6:1-7

Ἐν ταῖς ἡμεραῖς ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον, Οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς, καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, διακονεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπτά, πλήρεις πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσωμεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης. Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρης πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων· καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἠϋξάνεν, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

Acts of the Apostles 6:1-7

In those days, when the disciples were increasing in number, the Hellenists murmured against the Hebrews because their widows were neglected in the daily distribution. And the twelve summoned the body of the disciples and said, "it is not right that we should give up preaching the word of God to serve tables. Therefore, brethren, pick out from among you seven men of good repute, full of the Spirit and of wisdom, whom we may appoint to this duty. But we will devote ourselves to prayer and to the ministry of the word." And what they said pleased the whole multitude, and they chose Stephen, a man full of faith and of the Holy Spirit, and Philip, and Prochoros, and Nicanor, and Timon, and Parmenas, and Nicolaos, a proselyte of Antioch. These they set before the apostles, and they prayed and laid their hands upon them. And the word of God increased; and the number of the disciples multiplied greatly in Jerusalem, and a great many of the priests were obedient to the faith.

Κατὰ Μάρκον 15:43-47, 16:1-8 Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσηλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδώρησατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσὴ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται. Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιούσις, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἄλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Mark 15:43-47; 16:1-8 At that time, Joseph of Arimathea, a respected member of the council, who was also himself looking for the kingdom of God, took courage and went to Pilate, and asked for the body of Jesus. And Pilate wondered if he were already dead; and summoning the centurion, he asked him whether he was already dead. And when he learned from the centurion that he was dead, he granted the body to Joseph. And he bought a linen shroud, and taking him down, wrapped him in the linen shroud, and laid him in a tomb which had been hewn out of the rock; and he rolled a stone against the door of the tomb. Mary Magdalene and Mary the mother of Jesus saw where he was laid. And when the sabbath was past, Mary Magdalene, and Mary the mother of James, and Salome, bought spices, so that they might go and anoint him. And very early on the first day of the week they went to the tomb when the sun had risen. And they were saying to one another, "Who will roll away the stone for us from the door of the tomb?" And looking up, they saw that the stone was rolled back; for it was very large. And entering the tomb, they saw a young man sitting on the right side, dressed in a white robe; and they were amazed. And he said to them, "Do not be amazed; you seek Jesus of Nazareth, who was crucified. He has risen, he is not here; see the place where they laid him. But go, tell his disciples and Peter that he is going before you to Galilee; there you will see him, as he told you." And they went out and fled from the tomb; for trembling and astonishment had come upon them; and they said nothing to anyone, for they were afraid.

Άγιος Θεράπων: Ετοιμώς μεληδόν κατατηθήναι!

Η αγιότητα είναι ένα από τα βασικά ιδιώματα τα οποία αποδίδει η Αγία Γραφή στον Θεό. Ο Θεός και είναι και λέγεται άγιος και απαιτεί την αγιότητα από μας τους ανθρώπους, «*άγιοι έσεσθε, ότι άγιος ειμι εγώ Κύριος ο Θεός υμών*» (Λευιτ. ια', 44) είναι η προτροπή του. Σκοπός του Χριστιανού είναι η αγιότητα, η κατάκτηση της Βασιλείας των Ουρανών, η επιστροφή του στον Παράδεισο. Για τον λόγο αυτό ο άνθρωπος καταβάλλει προσπάθειες, αγωνίζεται στη ζωή έτσι ώστε ν' αποφεύγει «*την παρά φύσιν κίνησιν της ψυχής*», όπως έλεγε ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής, δηλαδή την αμαρτία, και να επιδιώκει να ζει «*κατά φύσιν*», να στρέφεται δηλαδή συνεχώς προς τον Θεό. Κανένας δεν γεννιέται άγιος, με τον αγώνα φτάνει κανείς στην αγιότητα βοηθούμενος από τα μέσα της Χάριτος, τα Μυστήρια της Εκκλησίας. Την αγιότητα πέτυχαν σοφοί ποιμένες και φιλόκληροι επίσκοποι, ηρωικοί νέοι και σεμνές παρθένας, όσοι και ασκητές, φλογεροί ιεραπόστολοι και εθνομάρτυρες, ενάρητοι οικογενειάρχες. Όλες οι εποχές έχουν να παρουσιάσουν αγίους, γιατί πάντα υπήρχαν οι φίλοι του Θεού. **Ανάμεσα στους φίλους του Θεού, τους αγίους, εξέχουσα θέση κατέχει και ο Άγιος Θεράπων ο Επίσκοπος Κύπρου, ο ανάργυρος και θαυματουργός ιερομάρτυς.**

Για τον Άγιο Θεράποντα, όπως γράφει ο Μέγας Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, «*είναι άγνωστον πόθεν κατήγετο, εκ ποίων γονέων γεννήθη και κατά ποίους χρόνους ωμολόγησε τον Χριστόν*», παρ' όλ' αυτά, όμως, η παράδοση μας έχει διασώσει τα εξής στοιχεία: Ο Άγιος θεοφόρος Ιεράρχης μας καταγόταν από τα ευλογημένα μέρη της Ανατολής από ευσεβείς γονείς, «*εξ ευγενών και ευσεβών γεννητόρων*». Από τη νηπιακή του ηλικία οι γονείς του, έσπειραν στον μικρό Θεράποντα τον σπόρο του Θεού. Κι ο σπόρος αυτός φύτρωσε κι έκαμε ρίζες βαθιές, τόσο βαθιές, που οι διώκτες του δεν μπόρεσαν να του τον ξεριζώσουν αργότερα. Όταν μεγάλωσε, ρίχτηκε στη μελέτη των Θείων Γραφών και εκεί προσπαθούσε να ξεδιψάσει. Ο 83ος ψαλμός του Δαβίδ: «*Ως αγαπητά τα σιγηώματα σου, Κύριε των δυνάμεων... ότι κρείσσων ημέρα μία εν ταις αυλαίς σου υπέρ χιλιάδας, εξελεξάμην παραρριπτείσθαι εν τω οίκω του θεού μου μάλλον ή οικείν με εν σιγηώμασιν αμαρτωλών*» βρίσκει στο Θεράποντα την πλήρη εφαρμογή του, γιατί από πολύ μικρός ο Θεράπων «*ταις ιεραίς Έκκλησίαις εσχολάζε*». Με τη μελέτη της Αγίας Γραφής και με τα μέσα της Χάριτος, που του παρείχε η συχνή του επαφή με την Εκκλησία, μεγάλωνε μέσα του ο θεός έρωσ, ενώ παράλληλα σκληραγωγούσε το κορμί του με νηστεία, αγρυπνία και εγκράτεια. Βασική του επιδίωξη και πόθος του διακαής ήταν να αρέσει στο Θεό, να μην ντροπιάσει ποτέ τη Χριστιανική του ιδιότητα και

να κηρύττει ανά πάσα στιγμή τον Λόγο του Θεού. Το «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη» (Ματθ. κη' 19) γνώριζε πολύ καλά πως δεν απευθυνόταν μονάχα στους Αποστόλους, αλλά σε κάθε βαπτισμένο Χριστιανό, γι' αυτό αναδεικνύεται «ένθερμος κήρυξ του Χριστού». Το στόμα του, αστείρευτος ποταμός της Χριστιανικής Αλήθειας, και η ζωή του, ζωή αγγελική! Ένα ζωντανό Ευαγγέλιο κήρυττε ασταμάτητα το Ευαγγέλιο του Χριστού!

Ο λαός βλέποντας πως ο Θεράπων κοσμείται με τον Αποστολικό ζήλο τον εξέλεξε επίσκοπο Σάρδεων(;) της Μικράς Ασίας, αντίθετα προς τη θέληση του «καίπερ μη βουλόμενος».

Η λυχνία είχε τεθεί στο λυχνοστάτη και το φως του Χριστού σκορπίστηκε σ' όλη την επισκοπή του. **Το φως φωτίζει, θερμαίνει και απολυμαίνει και ο Θεράπων φώτισε τους «εν σκότει καθήμενους», θέρμανε τους αδιάφορους και χλιαρούς και απολύμανε την επισκοπή του από τους Εικονομάχους της εποχής του, «εικονομάχων ήλεγξε την απόνοιαν» και «πολλούς δε από και διαφόρων αιρέσεων, εις την αληθή και ορθόδοξον πίστιν καθοδήγησε».** Γνώριζε ο επίσκοπος Θεράπων τον επίλογο της Καθολικής επιστολής του Ιακώβου κειφ. ε' στ. 19-20 «**αδελφοί, εάν τις εν υμίν πλανηθή από της αληθείας, και επιστρέψη τις αυτόν, γινωσκέτω ότι ο επιστρέψας αμαρτωλόν εκ πλάνης οδού αυτού σώσει ψυχήν εκ θανάτου και καλύψει πλήθος αμαρτιών»** και γι' αυτό κύριο μέλημα του είχε την επιστροφή των αμαρτωλών και των πλανεμένων, στον δρόμο του Χριστού και της Εκκλησίας Του, ως τη στιγμή που μανιασμένοι οι πολέμιοι των αγίων εικόνων, οι εικονομάχοι των Σάρδεων, σαν δαιμονισμένοι, **όρμησαν κατά του επισκόπου Θεράποντος και με τα νύχια τους, σαν αρπακτικά πτηνά, του καταξέσκιαν τις σάρκες.** Ο Άγιος, με καταματωμένο το πρόσωπο και το σώμα, έλεγε στους δήμιους «αδελφοί»: **«υπέρ της του Χριστού και Θεού μου αγίας Εικόνας, ετοιμώς έχω μεληδόν κατατηθήναι»** δηλαδή για την εικόνα του Χριστού και Θεού μου, είμαι έτοιμος κομμάτια να γίνω! Θύμωσαν περισσότερο οι Εικονομάχοι κι αφού τον έδεσαν χειροπόδαρα τον έκλεισαν στη φυλακή. Τη νύχτα Άγγελος Κυρίου έλυσε τις αλυσίδες και το πρωί απόρησαν, όταν είδαν τον Άγιο ελεύθερο και χαρούμενο. Και πάλι, όμως, δεν άλλαζαν γνώμη κι έπεσαν επάνω του για να τον σκοτώσουν τούτη τη φορά. Τότε «**αστραπής εξ ουρανού κατελθούσης, μετά φοικώδους βροντής, ημιζήρους αυτούς απειργάσατο»**, δηλαδή, αμέσως σκοτεινίασε ο ουρανός και ξέσπασε σε φοβερές αστραπές και βροντές και οι πολέμιοι του προς στιγμή έμειναν σαν αναίσθητοι, κι έτσι μπόρεσε ο Άγιος να απομακρυνθεί από τις Σάρδεις. Άρχισε, λοιπόν, να περπατά από τόπο σε τόπο και να διδάσκει στον λαό του Θεού τον Λόγο του Ευαγγελίου, ώσπου

έφθασε στα Ιεροσόλυμα.

Ήταν επιθυμία του να προσκυνήσει τον Πανάγιο Τάφο του Χριστού καθώς και τα άλλα ιερά προσκυνήματα. **Στους τόπους αυτούς τους Ιερούς έκαμε ο Άγιος πλήθος θαύματα κι ο κόσμος, ενώ ακόμα ζούσε, τον είχε χαρακτηρίσει ως θαυματουργό.** Ανάμεσα στα πολλά θαύματα που έκαμε εκεί, το μεγαλύτερο ήταν το εξής: Στα Ιεροσόλυμα μια μέρα ο Άγιος συνάντησε μία Εβραία που έκλαιγε γοερά καθώς πήγαινε να ενταφιάσει το νεκρό γιο της. Μόλις την είδε ο Άγιος τη λυπήθηκε «**εσπλαγχνίσθη επ' αυτήν**» και όπως ο Ιησούς στη Ναϊν «**προσελθών ήψατο της σορού»** (Λουκ. ζ' 14) λέγοντας: «**Σήκω, παιδί μου, σου δίνω αυτήν την εντολή εξ ονόματος του Ιησού Χριστού, τον οποίο σταύρωσαν επί Ποντίου Πιλάτου οι άνομοι Εβραίοι.**» Έτσι και έγινε. Ζωή απέκτησε το νεκρό σώμα! Μάνα και γιος σφιχταγκαλιάζονται! Ο Άγιος απομακρύνεται. Εωπίσω του τρέχει η Εβραία μάνα, πίσω της κι ο γιος και οι δυο πέφτουν στα πόδια του Αγίου ζητώντας να βαπτισθούν Χριστιανοί, πράγμα που έκανε στη συνέχεια ο Άγιος. Βλέποντας ο Άγιος ότι δοξάζεται από τον λαό, μπήκε σ' ένα καράβι, που έφευγε για την Κύπρο κι εκεί ξεμπαρκάρει. Η φήμη όμως του προσώπου του είχε φθάσει στη μεγαλόνησο πριν από κείνον.

Κόσμος πολὺς είχε μαζευτεί στο λιμάνι και τον περίμενε. Όταν βγήκε ο Άγιος απ' το καράβι, άλλος έτρεχε να του φιλήσει τα χέρια, άλλος ν' ακουμπήσει το θαυματουργό επίσκοπο κι άλλος για να τον δει και να τον ακούσει. Όλοι, όμως, μαζί τον παρακάλεσαν να μείνει στο νησί τους και τον τοποθέτησαν «**επίσκοπο επαρχίας βρεχομένης υπό της θαλάσσης**». **Ο Άγιος Θεράπων ως επίσκοπος Κύπρου, πλέον, ριζώσε εκεί κι αναδείχθηκε διδάσκαλος της Ορθοδοξίας, πράος και ελεήμων, πατέρας των ορφανών, υπερασπιστής των χηρών, οδηγός των πλανεμένων, παρηγοριά των θλιμμένων και ιατρός των ασθενούντων.** Ήταν ο ανάργυρος γιατρός, της Κύπρου. Όλοι δόξαζαν τον Θεό για τον Άγιο Επίσκοπο που τους έστειλε! Ο διάβολος, βλέποντας τη δράση και τις πνευματικές επιτυχίες του Αγίου, ζητούσε τρόπο να τον εξοντώσει. Πράγμα δύσκολο, γιατί ο Άγιος Θεράπων είχε κερδίσει τις καρδιές των Κυπρίων, ακόμα και οι αιρετικοί της εποχής υποκλίνονταν μπροστά στη μορφή του.

Όσπου μεγάλη συμφορά βρήκε τους Κυπρίους. Άραβες με αρχηγό τον Αβουβεκήρ το 632 μ.Χ. κάνουν επιδρομή κατά της μεγαλονήσου: Εκκλησίες και μοναστήρια κατέστρεψαν, χιλιάδες χριστιανούς έσφαξαν και τον Άγιο Θεράποντα τον Επίσκοπο Κύπρου, τον ανάργυρο και θαυματουργό τον κατέσφαξαν πάνω στην Αγία Τράπεζα την ώρα που λειτουργούσε!

Το ιερό λείψανο του οι Χριστιανοί το εκήδευσαν έτσι όπως έπρεπε και το

690 μ.Χ., μόλις πληροφορήθηκαν νέα επιδρομή των Αράβων, το μετέφεραν στην Κωνσταντινούπολη. Ως σήμερα εντός των τειχών της Πόλης, υπάρχει ένα μικρό εκκλησάκι-προσκήνιο με άγιασμα του Αγίου Θεράποντος, στο οποίο καταφεύγουν δυο φορές την εβδομάδα Δευτέρα και Παρασκευή για να ζητήσουν τη θεραπεία από διάφορες ασθένειες ή για να ανάψουν ταπεινά το κερί τους και οι λιγοστοί εναπομείναντες Έλληνες της Πόλης και οι Τούρκοι της περιοχής! Άγια λείψανα του Αγίου Θεράποντος φυλάσσονται στην Κοινοβιακή Ιερά Μονή Ζωγράφου του Αγίου Όρους και στην Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου του Χοζεβίτου στην Παλαιστίνη.

Ναοί αφιερωμένοι στον Άγιο υπάρχουν και στην Αθήνα (Ζωγράφου), στη Θεσ/νίκη (Κάτω Τούμπα), στη Μεσσηνία, στην Κρήτη, στις Σέρρες και στην Κύπρο. Συγκεκριμένα ο Άγιος κατεξοχήν τιμάται στο ομώνυμο χωριό της Λεμεσού, Άγιο Θεράποντα, και στο τουρκοκρατούμενο τώρα χωριό Αγκαστίνα της επαρχίας Αμμοχώστου. Η μνήμη του Αγίου μας γιορτάζεται στις 14 Μαΐου.

Θα πρέπει να σημειώσουμε πως στο εορτολόγιο της Εκκλησίας μας αναφέρονται **άλλοι τέσσερις** μάλλον, άγιοι με το όνομα Θεράπων. Ο ένας γιορτάζει στις 27 Μαΐου και, όπως μας πληροφορεί στο «Συναξάριόν» του ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, ήταν ιερέυς. Μια παράδοση λέει πως μαρτύρησε στην Άγκυρα κοντά στον ποταμό Αστελή. Τον άπλωσαν καταγής και του καταξέσκισαν το σώμα! Οι άλλοι δύο ήταν ασκητές από την Παλαιστίνη και ασκήτευσαν στην Κύπρο, όπως παραδέχεται ο μεσαιωνικός χρονογράφος της Κύπρου Λεόντιος Μαχαιράς. Και ο τέταρτος ήταν και αυτός ασκητής και ασκήτεψε στο χωριό Λυθροδόντας της επαρχίας Λευκωσίας της Κύπρου. Η μνήμη του τελευταίου τελείται στις 30 Οκτωβρίου.

Hieromartyr Therapon the Bishop of Cyprus

The Hieromartyr Therapon, Bishop of Cyprus, lived a life of asceticism in a monastery, and afterwards he served as a bishop on the island of Cyprus. At the time of the persecution under Diocletian (284-305), Saint Therapon bravely confessed the name of Christ and died a martyric death.

The relics of the hieromartyr were at first located on Cyprus and were glorified by numerous miracles. Later, in the year 806, they were transferred to Constantinople. The relics were moved because of a danger of invasion by the Saracens. As the ship sailed to Constantinople, myrrh began to flow from the relics, and travellers on the ship were miraculously saved during a storm by their prayers to Saint Therapon.

Upon arrival at Constantinople, the relics of the hieromartyr were placed in a temple built in honor of the Icon of the Mother of God of Eleousa or “the Merciful” (November 12). In the year 806 the relics were again transferred into a temple built in honor of the Hieromartyr Therapon, myrrh flowed from them, and miracles took place. Through the prayers of Saint Therapon, those who are seriously ill are healed, and the dying restored to life.

Isidore of Chios was a faithful Christian who was martyred on the island of Chios in 251 under the persecutions ordered by the Roman emperor Decius. His feast day is commemorated on May 14

His life is the subject of several versions, mainly with hagiographic aims.

An officer in the Roman navy, Isidore confessed himself as a Christian to the commander of the fleet while they were on the Aegean island of Chios. Because he was unwilling to repent and worship the gods of the state, he was tormented and beheaded, and his body cast into a cistern. According to one legend, at this point all the trees on the south side of the island shed tears for Isidore, and this was the origin of the mastic that is still collected regularly on the island.^[2]

According to tradition, his friends Ammonius and Myrope, both destined to martyrdom, would have retrieved the body and interred it properly. Later Myrope was buried beside Isidore, and on their grave miraculous recoveries were reported. There was built a chapel, and in the 5th century a church, thanking Saint Marcian. This church could be that of which a few ruins can now be admired in Chios town. St Isidore's veneration spread in all the Mediterranean sea and he became a sailors' protector.

In 1125 his remains were brought from Chios to the Venetian Basilica of St. Mark, which contains a small chapel containing the sarcophagus

Άγιος Ισίδωρος πολιούχος Χίου

Ο Άγιος Ισίδωρος καταγόταν από την Αλεξάνδρεια. Ήταν στρατιώτης με το βαθμό του Εφέδρου στο Ρωμαϊκό στρατό, σιτιστής και ένθερμος Χριστιανός.

Επί αυτοκράτορα Δεκίου έφθασε στην Χίο ο ρωμαϊκός στόλος με ναύαρχο το Νουμεριανό. Ο Ισίδωρος και ο Χριστιανός φίλος του Αμένιος εγκαταστάθηκαν σ' ένα σπίτι στον Κάμπο. Τα βράδια που προσεύχονταν στο Θεό, λάμπεις και φλόγες κατέβαιναν στη σκεπή του σπιτιού τους από τον ουρανό. Τότε πολλοί από τους γείτονές τους εντυπωσιάστηκαν και πείσθηκαν από τον Ισίδωρο και τον Αμένιο ότι αυτό το φως ήταν θεϊκή επιταγή και βαπτίσθηκαν Χριστιανοί. Το γεγονός διαδόθηκε γρήγορα. Μάλιστα ο Εκατόνταρχος Ιούλιος το ανέφερε στο ναύαρχο Νουμέριο.

Ο Νουμέριος δεν άργησε να ακούσει το ίδιο και από τον ίδιο τον Ισίδωρο, όταν τον προσκάλεσε να ομολογήσει. Τότε τον έδειραν σκληρά και κατόπιν τον έριξαν στη φυλακή. Ο πατέρας του μόλις έμαθε το γεγονός αυτό, αμέσως κίνησε για τη Χίο, πολύ στεναχωρημένος, διότι ο γιος του εγκατέλειψε την πατροπαράδοτη ειδωλολατρική θρησκεία.

Παρά τις θερμές παρακλήσεις του πατέρα του, ο Ισίδωρος έμεινε ακλόνητος στην πίστη του. Από τη σταθερότητά του οργίσθηκε πολύ ο ειδωλολάτρης πατέρας που παρότρυνε το Νουμέριο να τον θανατώσει. Ο Άγιος βασανίσθηκε σκληρά, μαστιγώθηκε, σύρθηκε δεμένος σε άλογο και τέλος αποκεφαλίστηκε στις 14 Μαΐου 250 μ.Χ. Το σώμα του το έριξαν σε μια ρεματιά για να το κατασπαράξουν τα αγρίμια. Σύμφωνα με διαταγή του Νουμερίου έπρεπε να παραμείνει άταφο. Παρόλο που φυλασσόταν από οπλισμένους στρατιώτες, μια ευσεβής γυναίκα η αγία Μυρόπη (2 Δεκεμβρίου η μνήμη της) κατάφερε να ξεφύγει την προσοχή των φρουρών, να πάρει και να ενταφιάσει με τιμές το άγιο σκήνωμά του. Αυτό έγινε αφορμή και του δικού της μαρτυρίου. Μαρτύρησε και ενταφιάστηκε κατόπιν δίπλα στον Άγιο Ισίδωρο. Ο άγιος Ισίδωρος είναι πολιούχος της Χίου και προστάτης των αρτοποιών. Σε όλη τη Μεσόγειο, επίσης, τιμάται ως προστάτης των ναυτικών.

Οι Χιώτες έχτισαν τον 5^ο αιώνα μ.Χ. πάνω στον τάφο του ένα πολύ ωραίο ναό σε τριλίτη βασιλική.

Η λαϊκή παράδοση της Χίου έχει συνδέσει την τιμή του Αγίου Ισιδώρου (παρετυμολογία του ονόματός του) με την υγεία και τη σωματική ευεξία. Τον ονομάζουν από Άγιο Ισιδώρο, Αϊ – Σίδερο Οι πιστοί κάνουν τάματα στον Άγιο Ισιδώρο για να είναι σιδερένιοι. Πολυάριθμα είναι τα θαύματα που με τη χάρη του Κυρίου μας επιτελεί ο Άγιος Ισιδώρος στους πιστούς, αναξιοπαθούντες και ευλαβείς Χριστιανούς. Βιώματα από την θαυματουργική χάρη του Αγίου είχε και ο άγιος Άνθιμος της Χίου, ο κτήτωρ της Ιεράς Μονής Παναγίας της Βοήθειας.

Το 1225μ.Χ. (μετά την Άλωση της Πόλης από τους Φράγκους) τα τίμια λείψανά του μεταφέρθηκαν στη Βενετία. Εκεί θαυματουργήσαν σώζοντας την πόλη το 1348 από επιδημία πανούκλας. Σε ένδειξη ευγνωμοσύνης οι Βενετοί έφτιαζαν προς τιμήν του Αγίου εξαιρετικό παρεκκλήσιο στη Βασιλική του Αγίου Μάρκου, στολισμένο με εξαιρετικά ψηφιδωτά.

Το 1967μ.Χ.(18 Ιουνίου) ένα μέρος από τα άγια λείψανά του αποδόθηκε επίσημα στην εκκλησία της Χίου, και εκτίθενται προς προσκύνηση στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Μηνά, Βίττωρος και Βικεντίου στην πόλη της Χίου.

Έκτοτε και κάθε χρόνο, το ιερό λείψανο του Αγίου Πρωτομάρτυρος λιτανεύεται μεγάλοπρεπα στη Χίο ,δέχεται τις ευλαβικές εκδηλώσεις των πιστών και στέλνει πλούσια την ευλογία του στους Ναυτικούς Χιώτες που τον έχουν προστάτη τους ,αφού και ο Άγιος ζυμώθηκε με την αρμύρα της.

Η τιμή του πρωτομάρτυρος της αγιοτόκου και μυροβόλου Χίου, Αγίου Ισιδώρου, επεκτείνεται με την ύπαρξη ιερών ναών επ' ονόματί του τόσο στα γειτονικά νησιά (Λέσβος, Σάμος και Ικαρία) , όσο και σε νησιά της Δωδεκανήσου (Ρόδος, Λέρος), αλλά και των Κυκλάδων (Νάξος, Μύκονος).

Επίσης στον ιερό Ναό μας -Άγιοι Ισιδώροι Λυκαβηττού- με ιδιαίτερη λαμπρότητα εορτάζεται η μνήμη του Αγίου Ισιδώρου του εν Χίω. Από την παραμονή -με πανηγυρικό αρχιερατικό εσπερινό- αλλά και την

κυριώνυμο ημέρα της εορτής με Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, λιτανεία και παράκληση του Αγίου. Στολίζεται ο ναός και η εικόνα του Αγίου. Ετοιμάζεται Αβραμιαία φιλοξενία για όλους τους προσκυνητές...

Άγιος Ισιδώρος και η Μαστίχα Χίου

Αν και δεν αναφέρεται στο συναξάριο του Αγίου Ισιδώρου, υπάρχει μια παράδοση στη Χίο που συνδέει τον Σχίνο και τη Μαστίχα της Χίου με τον Άγιο Ισιδώρο. Στον τόπο που βασάνιζαν τον Άγιο Ισιδώρο οι Σχίνοι – τα Μαστιχόδεντρα δηλαδή- έβγαλαν ευωδιαστά δάκρυα, την Μαστίχα, κλαίγοντας για το μαρτύριο του Αγίου Ισιδώρου. Μια παραλλαγή της ίδιας παράδοσης αναφέρει ότι Μαστίχα βγάζουν μόνο οι Σχίνοι στις περιοχές που ο Άγιος Ισιδώρος δάκρυσε ή μάτωσε από τα βασανιστήρια που του έκαναν. Λέγεται ότι δοκίμασαν πολλοί να μεταφέρουν και να καλλιεργήσουν σε άλλα μέρη, μαστιχόδεντρα φυτεμένα μέσα σε γλάστρες, αλλά το αποτέλεσμα ήταν να παράγουν απλό ρετσίνι και όχι μαστίχα. Όπως κι αν έχει, η Μαστίχα είναι πραγματικά ένα θείο δώρο, μια ευλογία για το νησί της Χίου.

Ημέρα της Μάννας

Η μητέρα είναι για όλους τους ανθρώπους η πιο κοντινή ύπαρξη, ο άνθρωπος που είναι πάντα εκεί να ακούσει να βοηθήσει να στηρίξει. Είναι ο άνθρωπος που δίνει τη ζωή και μεταδίδει την αγάπη. Για αυτό και η μέρα της γιορτής της έχει ιδιαίτερη σημασία για τους πάντες, μικρούς και μεγάλους!

Παναγία η μητέρα όλων μας – Παναγία μου, Μεγάλη Μητέρα, σήμερα στη γιορτή της μητέρας γιορτάζεις πρώτα εσύ, και μαζί σου και όλες οι μητέρες.

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463
email: info@ascensionfairview.org website
Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN
YEAR 2019 ISSUE 5,2

SUNDAY, May 12, 2019
Myrrh-Bearing Women

KYPIAKH, 12 Μαΐου, 2019
Κυριακή των Μυροφόρων

MEMORIAL SERVICES –ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

40 μέρες: Νικόλαος Κωστέας

40 days: Nikolaos Kosteas

1 χρόνος: Ηλίας Μπότσης

1 year: Elias Botsis

*Ο καφές προσφέρεται από τις οικογένειες Κωστέα & Μπότση
που τελούν τα μνημόσυνα εις μνήμη των κεκοιμημένων*

*The coffee is offered by the Kosteas & Botsis Families
that have the Memorial Services*